

Qua mọt cuốc bọ u

Tác Giả: L Giang

Thứ Tư, 12 Tháng 11 Năm 2008 12:52

Trong thời gian chiến tranh loạn cũng như sau chiến tranh loạn, CSVN và người Việt chúng ta không bao giờ đi tri chung, mà chỉ bên nhìn về mặt hàng, và họ có cả hai là t cáo nhau, chỉ bị nhau... Thời chí ngày 1.2.1964, Tổng Ngụy Khánh còn ban hành Sắc Luật số 093/SL/CT “đặt Chế Nghĩa Công Sĩ n và thuy t Trung Lập thân công ra ngoài vòng pháp luật”.

Thời như, trong cuộc bọ u của Tổng Thống Hoa Kỳ vừa qua, hai bên đi ngh ch đã cùng nhìn về McCain: Cả hai cùng công h Tổng Ngụy Sĩ McCain và cả hai cùng áp dụng pháp luật công pháp về công h u tri công giống nhau!

CÙNG CÔNG H McCain

Mọt cuốc thăm dò cho thấy có đến 52% người Mỹ gốc Việt công h McCain nhiệt tình. Ông Nguyễn Ngọc Bích đã thành lập một ủy ban về công cho ông McCain. Gần như khắp nơi trên nước Mỹ, những nơi có đông người Việt, đều có những chiến dịch vận động cho ông McCain như hai tháng, biểu tình hoặc các buổi nói chuyện trên các công trình truyền thanh, truyền hình để công cho ông McCain. Chỉ có khoảng 21% không thích ông McCain. Thời thị đô Little Saigon, ngày 17.10.2008 đã có một cuộc biểu tình như công h Obama.

Trong khi đó, nhà cầm quyền Hà Nội cho xuất hiện ba tên còn mặt đi công ra tuyên bố công h McCain.

Người thị như t là ông Lê Trần Lưu, 61 tuổi, được nói là người đã vận ông McCain lên khi h Trúc Bạch Hà Nội năm 1967, khi máy bay của ông McCain bị trúng đạn và ông ta phải nh y dù xuống đó.

Ông Lưu nói về hy vọng công của ông McCain như sau: "Thông qua báo chí và tìm hiểu thông tin thì chúng tôi thấy là ông John McCain có thể công, bởi vì ông đã qua sự đào tạo, thị hai là ông McCain đã làm được những việc cho đất nước Mỹ. Trên chiến trường chính thị ông cũng có tham gia, gây được công nên ông có thể công".

Người thị hai là Bà Nguyễn Thị Thanh, 81 tuổi, được nói là nguyên cán bộ y tế quân Ba Đình, Hà Nội, hiện đang công phố Thủy Khê. Bà kể lại rằng hôm đó bà nghe tiếng dân reo hò “Có phi công rơi xuống h”. Một lúc sau, đoàn người r t đông, có cả công an, khiêng một thanh niên tri công tri o, đ p trai. Ông ta mặt o t người và xanh l , chân tay không cả công đ c, mặt như m nghi n. Về nhi m về của mình, bà kiểm tra mặt ch và cho ông ta uống ngay 3 thìa nước công u. Thấy ông ta cũng như p môi uống. Còn hai cái n p, bà n p tay phải và chân trái của ông ta đ đ đau. Lúc đó bà không biết ông ta là John McCain đâu.

Qua mọt cu c b u

Tác Giả: L Giang

Thứ Tư, 12 Tháng 11 Năm 2008 12:52

nay b u c t ng quát, ng i M da tr ng và ng i M đi b u đông, các ng c viên ng i Vi t b tr t xu ng phía d i xa.

B u c t ng th ng i khó khăn h n: S c tri ng i Vi t t i Orange County kho ng 95.000 (75.000 năm 2004) trên t ng s 1.607.989 c tri. Orange County đ c coi là thành trì c a Đ ng C ng Hoà, nên s phi u c a c tri ng i Vi t (th ng đi b u ch 60%) đã góp ph n gia tăng s phi u cho ông McCain. K t qu : McCain đ c 469.124 phi u, chi m 51.0%, và Obama 433.988 phi u, chi m 47.2%.

Tuy nhiên, khi đi lên c p ti u bang, s phi u c a ng i Vi t ch ng còn nh h ng gì vì hai lý do: Lý do th nh t là t ng s c tri i California lên đ n 17.300.000, trong khi s c tri c a ng i Vi t quá ít oi. Lý do th hai: California v i s c tri đoàn r t i n (54) v n là thành trì c a Đ ng Dân Ch . Do đó, c ông McCain i n ông Obama đ u không đ n v n đ ng, vì chuy n Đ ng Dân Ch th ng i California đ c coi là đ ng nhiên!

K t qu đúng nh v y: Ông Obama đ c 6.653.393 phi u, chi m 61.0%, còn ông McCain ch đ c 4.067.264, chi m 37.3%. Nh v y, s phi u c a ng i Vi t đ n cho ông McCain i California không nh h ng gì đ n k t qu cu c b u c t ng th ng t i đây. Chúng ta không ng c nhiên khi th y các nhà phân tích đã g i nh ng n i c c a ng i Vi t t i California đ ng h ông McCain là **“nh ng n i c không đ c đ n bù”**.

QUY LU T “PHÙ TH NH B T PHÙ SUY”

Hôm 5.9.2008, khi xu t hi n tr c đám đông t i Sterling Heights, Michigan, ông McCain đã tuyên b r t ngon lành:

“H t r i! Xong r i! H t r i cho nh ng nhóm b i t i. Chúng tôi s b t đ u làm vi c cho ng i dân c a đ t n c này”.

Dân chúng v tay và hoan hô r t náo nhi t.

Qua mọt cuộc bầu

Tác Giả: L Giang

Thứ Tư: 12 Tháng 11 Năm 2008 12:52

Thật ra, ông McCain chỉ là người tuyên bố của ông trong cuộc nói chuyện tại Nashua, New Hampshire ngày 27.9.1999 và thậm chí ông đã được báo chí Mỹ nhắc đi nhắc lại. Câu nói đó như sau:

“Đây là một cuộc tranh đấu để lấy lại chính quyền của chúng ta khỏi những người nắm lái dây quyền lực (power brokers) và các tập đoàn có đặc quyền đặc lợi (special interests), và tôi lấy nó cho dân chúng và chính nghĩa cao quý của tôi do đã được đề nghị lên để phục vụ.”

Ông Obama khi mới thì ông cũng đã vậy tuyên bố rằng ông sẽ không chịu áp lực của các nhóm vận động hậu thuẫn (lobbyists).

Có lẽ vì thấy hai tập đoàn đầu thu thuế quốc phòng và đầu thu ngân sách đã quá lạm dụng hành động của hai nhóm nắm quyền của ông Bush, gây khó khăn cho nền kinh tế Mỹ, nên hai ông phải nói như vậy để trấn an dân luận mà thôi, chứ chẳng ai, dù McCain hay Obama, thoát khỏi tay của những tập đoàn lớn.

Tại Hoa Kỳ, có những tập đoàn lớn đã “đẩy” ra những thế lực cho những nhóm nắm quyền, những đa số các nhóm đã vận động hậu thuẫn để đẩy tới những mục tiêu mà họ mong muốn, kể cả những nhóm tranh đấu cho quê hương của họ. Họ đã làm gì mới khi có cuộc bầu cử tại những thế lực?

Có lẽ chúng tôi được giới thiệu gặp một bang trưởng Tàu lớn ở Los Angeles. Sau câu hỏi xã giao, chúng tôi hỏi ngay: “Lớn này nên bầu cho ông Kerry hay ông Bush?” Ông ta cười và nói: Chúng ta không theo ông nào hết và đang quan tâm đến những người lao động và chế độ thuế mà các ông bày ra, chẳng nghĩa lý gì đâu. **“Nguyên tắc của vận động hậu thuẫn là phù thủy nhốt phù thủy”**: Cái thấy ông nào chế độ của là chế độ tiền cho ông đó. Nếu thấy hai ông ngang ngửa, chia ra làm đôi, mới bên mặt nà. Như vậy trấn nào chúng ta cũng thấy!

Nhìn lại cuộc vận động hậu thuẫn của CSVN và công đồng người Việt tại Hoa Kỳ qua cuộc bầu cử vừa qua, chúng ta thấy cả hai đầu chủ của nhóm đặc quyền lực **“phù thủy nhốt phù thủy”**, nên mới có đầu thấy ông McCain chỉ thua, vận chuyển ông ôm công! Ôm công theo cái lối này chẳng những không được lợi ích gì mà có khi còn gây khó khăn cho chính mình. Vả lại, mới đầu đã 33 năm, người Việt tại Mỹ vẫn chưa có thói quen vận động bầu cử tiền, mới hình thức vận động có kết quả nhất.

ĐÂU LÀ S TH T L CH S ?

C ba nhân vật mà Hà Nội cho xuất hiện để ông McCain đưa xác quyết rằng ông McCain không hề bị đánh đập và tra tấn khi bị bắt, trái lại ông ta đã được đối xử rất tử tế. Sự thật như thế nào? Xin mời quý vị đọc tiếp bài ký do chính ông McCain ghi lại (NHL chuyên ngữ) là thế rõ sự thật ngay:

“Tôi chuẩn bị cho chuyến oanh tặc miền Bắc Việt Nam lần thứ 23 của tôi sáng sớm – đó là trận đánh đầu tiên vào thế đội của địch, Hà Nội” ông cựu viên Trung Tướng Hoa Kỳ John McCain viết. [tổng thu]

Mục tiêu của chúng tôi là nhà máy nhiệt điện ở gần một cái hồ nhỏ gần thành phố. Trên độ cao khoảng 9000 feet, khi chúng tôi chuyển hướng vào phía trong thành phố để tìm mục tiêu thì đèn báo động loé sáng và tín hiệu báo có radar bắt đầu vang lên lần đầu tiên tôi phải tắt nó đi.

Tôi đã nhìn thấy khói và bụi bốc lên từ một đống nhỏ nhỏ ngấm đám mây khói khi hạ tầng đầu tiên đi xuống không bắn vào chúng tôi. Chúng tôi càng tìm kiếm mục tiêu, hệ thống phòng không càng ác liệt hơn.

Tôi nhìn ra mục tiêu ở một cái hồ nhỏ và tôi nhào ngay xuống đó vừa lúc tín hiệu báo động ngừng kêu để báo cho tôi biết là họ tìm kiếm đang lao vào tôi.

Tôi biết là phải cho máy bay lẩn vòng ra phía ngoài và dùng thao tác tránh né – bay "lượn lách" theo cách nói của các phi công – nhưng chính đó là lúc tôi sắp sập a thùng bom, và nếu tôi bay lượn lách thì tôi sẽ không bao giờ có thời gian, và chắc chắn là cũng không có cơ can đảm để bay trở lại mục tiêu, một khi tôi thoát được qua họ tìm kiếm đó.

Như vậy là ở độ cao 1000 mét, tôi thả quả bom, rồi tôi kéo cần lái trở lại để bắt đầu cho máy bay vượt tầng lên một độ cao an toàn hơn. Trong giây phút chớp nhoáng, trước khi máy bay bắt đầu xuống thì quả bom đã thả tung một cánh máy bay bên phải.

Tôi biết là máy bay của mình đã bị ho tiến bị trúng. Chỉ c máy bay A-4 của tôi đang bay với tốc độ khoảng 900 cây số/gi, đã lao nhanh xuống mọt theo vòng xoáy chôn c. Khi bị trúng ho tiến, tôi đã phn n ng mọt cách máy móc là v i l y và kéo cái c n b t của gh ng i.

Tôi bị đ p vào máy bay làm gãy cánh tay trái, ba ch của cánh tay phải, đ u g i phải và ng t đi. Nh ng ng i ch ng ki n nói r ng cái dù của tôi ch v a m là tôi r t ngay xuống ch n c nông của h Trúc B ch.

Đ trang bị trên ng i n ng khoảng 25 ki-lô, tôi chìm xuống đáy h , và ch m đ t b ng cái chân còn lạnh của tôi. Tôi không h c m th y đau khi ch m đáy h , và tôi không hi u t i sao tôi không th dùng cánh tay để kéo cái ch t áo c u đ m của tôi.

Tôi l i bị chìm xuống đáy h m t l n n a.

Khi ch m đáy h l n th hai, tôi đã c g ng để b m ph ng cái áo c u đ m của tôi b ng cách dùng răng để kéo cái ch t của nó ra. Sau đó tôi l i bị b t t nh m t l n n a. L n th hai bị chìm thì tôi đ c kéo lên b b ng nh ng cái sào tre. Mọt đám đông khoảng vài trăm ng i Việt Nam bu quanh tôi, l t tr n tôi ra, kh c nh vào mọt tôi, đá và đánh tôi.

Sau khi qu n áo và đ trang bị của tôi bị l t ra h t, tôi th y đau nhói ở đ u g i bên phải. Tôi nhìn xuống thì th y cái bàn chân phải của tôi n m ngay c nh đ u g i bên trái của tôi ở mọt góc 90 đ . Tôi b t kêu lên: "Tr i i! Cái chân của tôi!"

Mọt ng i nào đó đã dùng báng súng phang m nh vào tôi làm x ng vai của tôi bị g y ra. Mọt ng i khác thì dùng l i lê đâm vào mọt cá chân và háng của tôi. Mọt ng i đàn bà, có th là n y tá, đã c g ng thuyết ph c đám đông không nên hành h tôi thêm n a. Sau đó bà y dùng các thanh n p tre để k p chân và cánh tay phải của tôi. Tôi c m th y đôi chút nh nhm khi chỉ c xe t i của quân đ i t i ch tôi bị b t.

M y ng i lính đ t tôi vào cái cáng, mang lên xe t i và lái đi vài khu ph t i mọt nhà tù đ c xây

Qua mặt cuộc chiến

Tác Giả: L Giang

Thứ Tư, 12 Tháng 11 Năm 2008 12:52

Cố t theo ki u Pháp, đó là Ho Lò mà tù binh chúng tôi gọi là khách sạn Hilton Hà Nội. Khi cánh cửa sắt đóng lại vang lên tiếng lo ng xo ng phía sau tôi, tôi ch a bao giờ c m th y khi p s ghê g m nh v y. Hôm đó là ngày 26 tháng 10, năm 1967. Lúc đó tôi 31 tu i, và là Thi u Tá H i Quân Hoa K khi máy bay c a tôi b b n r t.

Su t hai th k , thanh niên trong dòng h tôi đ c d y d đ ra chi n tr ng v i t cách là s quan trong quân l c Hoa K . Tôi là con và cháu c a các s quan H i Quân, và cha c a tôi tin t ng r ng m i khi g p ngh ch c nh, tôi ph i noi theo nh ng t m g ng mà cha tôi đã nêu lên.

M y ng i lính d n tôi vào trong m t xà lim tr ng, đ t cái cáng tôi đang n m trong đó xu ng sàn và ph cái chặn lên mình tôi. Trong vài ngày sau, tôi s ng trong tình tr ng lúc t nh, lúc mê. Nh ng ng i h i cung g i tôi là t i ph m chi n tranh, và khai thác tin t c quân s . H đánh đ p tôi liên h i, và tôi b t đ u c m th y đau kh ng khi p nh ng ch chân tay b gãy.

Tôi b t t nh sau vài cú đánh.

Tôi nghĩ, n u mình có th ch u đ ng đ c, h s m i lòng và đ a tôi đi b nh vi n. Nh ng t i ngày th t , tôi nh n bi t tình tr ng c a tôi đã tr nên nghiêm tr ng h n. Tôi b s t nóng và th i gian b t t nh tr nên lâu h n. Tôi n m trong cái vũng c a nh ng th do tôi nôn m a cùng v i nh ng th do c th tôi bài ti t ra, và đ u g i tôi đã b t đ u x ng t y lên kh ng khi p và b bi n m u đi. Nhân viên y t g i Zorba t i b t m ch cho tôi.

Tôi h i r ng: "Các ông s p đ a tôi đi b nh vi n có ph i không?"

Ông ta tr i: "Không, quá tr r i"

N i kinh hoàng v cái ch t p t i b t th n. Ng i Vi t Nam luôn luôn t ch i đ i u tr cho nh ng ng i b th ng tr m tr ng. Th t là h nh phúc, tôi l i r i vào c n mê. M t lúc sau tôi t nh l i khi viên tr ng tr i, m t tên chó đ hèn h tên là Bug [B c] xô vào xà lim c a tôi v i v h t ho ng, l n ti ng r ng: "Cha c a anh là m t Đ Đ c có uy tín l n, bây giờ chúng tôi đ a anh đi b nh vi n".

Qua mọt cuốc bọ u

Tác Giả: L Giang

Thứ Tư, 12 Tháng 11 Năm 2008 12:52

"Xin Trú i ban phđđ c cho cha tôi!"

Thđđ không thđ hiđ u đđđ c nđ u không nhìn thđ y hđ đđ sung sđđ ng biđ t bao khi bđ t đđđ c con trai cđ a mđ t Đđ Đđ c và tôi hiđ u rđ ng chính cái đđ a vđ cđ a cha tôi đđ trđ c tiđ p liên can đđ n sđ sđ ng còn cđ a tôi.

Tôi đđđ c chuyđ n đđ n mđ t bđ nh viđ n đđ trung tâm thành phđ Hà Nđ i. Tđ i hai ngày sau đđ, tôi thđ y mình nđ m trong mđ t căn phòng bđ n thđ u, muđ i "nhiđ u nhđ trđ u" và chuđ t nđ a. Mđ i khi trđ i mđ a, bđ n và nđ đ c đđ ng thành vđ ng trong sàn nhà. Không có ai lđ u tâm đđ n viđ c giúp tôi rđ a nhđ ng cáu ghét nhđ y nhđ a trên thân thđ tôi. Tôi đđ bđ t đđ u phđ c hđ i đđđ c trí não, và nhđ ng ngđđ i thđ m vđ n đđ tđ i bđ nh viđ n đđ tiđ p đđ c làm viđ c. Sđ đđ đánh đđ p cũng giđ i hđ n trong thđ i gian ngđ n bđ i vì tôi đđ thđ t ra nhđ ng tiđ ng kêu thét rđ n tóc gáy khi tôi bđ đđ đánh và nhđ ng ngđđ i thđ m vđ n tôi đđ ra lo ngđ i rđ ng nhân viên cđ a bđ nh viđ n có thđ phđ n đđ i hđ .

Cuđ i cùng thì tôi cho hđ biđ t tên chiđ n hđ m cđ a tôi và sđ hiđ u cđ a hđ m đđ i. Khi bđ hđ i vđ nhđ ng mđ c tiêu đđ trừ trong tđ đ ng lai, tôi kđ tên nhđ ng thành phđ đđ tđ ng bđ oanh tđ c.

Đđ u tháng 12, hđ giđ i phđ u chân phđ i cđ a tôi, cđ t hđ t các giđ y chđ ng đđ mđ t bên đđ u gđ i, chđ đđ không bao giđ có thđ hđ i phđ c hoàn toàn đđđ c. Tđ i cuđ i tháng 12, hđ quyđ t đđ nh cho tôi xuđ t viđ n. Tôi bđ sđ t cao đđ, tiêu chđ y và mđ t khođ ng 25 ki lô, chđ còn nđ ng 45 ki lô thôi. Ngđ c tôi vđ n còn bó bđ t và chân đđ u nhđ tđ .

Tôi bđ bđ t mđ t, đđ t trong thùng xe tđ i và đđ a tđ i mđ t nhà tù gđ i là Đđ n Đđ n (The Plantation).

Thđ t là mđ t niđ m khuây khđ a lđ n lao cho tôi, vì đđđ c giam chung xà lim vđ i 2 ngđđ i tù khác là hai Thiđ u Tá không quân "Bud" Day và Norris Overly. Có mđ t đđđ u không thđ nghi ngđ đđđ c là chính Bud và Norris đđ cđ u mđ ng sđ ng cđ a tôi. Sau đđ hai ngđđ i này đđ nói ra cái đđ n tđ đ ng đđ u tiên cđ a hđ khi gđ p tôi là thđ y tôi sinh lđ c kiđ t quđ, mđ t lđ i ra, đđ đđ n vì sđ t, đđ là mđ t ngđđ i đđ ng trđ đ c ngđ đ ng cđ a cđ a tđ thđ n. Hai bđ n đđ nghĩ rđ ng ngđđ i Viđ t Nam đđ i cho tôi chđ t và giao tôi cho hai bđ n đđ sẵn sóc tôi đđ hđ khđ i bđ lên án nđ u tôi chđ t.

Qua mắt cu cậu

Tác Giả: L Giang

Thứ Tư, 12 Tháng 11 Năm 2008 12:52

Bud đã bắt thừng ngỗng khi nhẩy dù khấn cõp ra khỏi máy bay. Sau khi bắt bắt, anh ấy đã trốn thoát gần tới mắt phi trường dã chiến của Mỹ thì bắt bắt lại. Bỗng nhiên bắt anh ấy đã dùng vòng thòng lọng bắt ngỗng giẫy thừng để cuốn quanh vai của anh ấy rồi xiết thết chốt cho tới khi hai bắt vai của anh ấy hõu như sắp chõm vào nhau, rồi trói hai cánh tay của anh ấy lại và treo anh lên xà nhà của trại tra tấn làm hai bắt vai của anh ấy bắt xé rời nhau ra. Tình trạng như thế kéo dài trong nhiều giờ đồng hồ. Bud không bao giờ chấp nhận sự khai thác của người Việt Nam về những tin tức quân sự. Thà Bud để cho bắt đó để p g y cánh tay phải của anh làm thối hai, đó là cánh tay vẫn dĩ đã bắt g y, và chúng còn do để p g y nốt cánh tay kia, chứ anh không hề cho chúng mất mất u tin nào.

Vì những những tích của Bud nên anh không thể giúp gì trong việc săn sóc thân thể của tôi. Norris là người có bắt nết hoà nhã, nhàn nhác, đã làm về sinh thân thể cho tôi, dứt cho tôi ăn và giúp tôi để bỏ phân và nước tiểu. Như có hai người bắt n này, tôi đã bắt để u h i p h c. Tôi đã sớm bắt để ng d y và có thể dùng đôi những để đi lại trong cái xà lim đó. Tháng 4 năm 1968, Bud bắt chuyển đi nhà tù khác. Norris thì để c trở về do để i cái g i là "ân xá" và tôi còn bắt giam riêng trong hai năm nữa. Mặc dầu tôi còn phải dùng đôi những để đi lại khắp khiêng trong xà lim của tôi, hình thể tôi vẫn còn thể th m l m, tôi không thể nh t lên hoc c c m bắt c m t cái gì. Bnh ki t l để làm tôi kh s . Th c ăn và nước uống bắt th i ra ngay t c kh c, và để dày bắt đau qu n đã làm tôi r t khó ng .

Cô để c là mất về để h i hùng, nó đã để b p tinh thần và làm suy yếu sức kháng của con người bắt cách có hi u qu h n bắt c m t hình thể hành h nào khác.

Không có ai để tham về n, con người bắt để u nghi ng s phán xét và can để m của mình. Vài tu n l để u tiên là gay go nh t. Tuy t về ng p để n ngay t c kh c, và đó là mất k thù ghê g m, tôi đã phải để ng l i trong trí nh nh ng cu n sách, nh ng bắt phim mà tôi đã th những th c.

Tôi đã thể viết sách và k ch bắt n về chính mình, trình di n nh ng chu i s ki n trong cô để n của xà lim. Tôi phải th n tr ng ngăn ng a trí t ng t ng để tr nên mãnh liệt để n n i th những xuyên để a để y tôi t i m t n i trong tâm trí mà t đó tôi không thể tr l i để c n a.

Xà lim của tôi để đi di n về phòng th m về n ở bên kia sân. Gi những n m là mất t m ván, và mất cái bóng đèn treo l ng l ng trên s i giẫy di n t tr n nhà thòng xu ng. Bóng đèn th p sáng su t ngày đêm. C ng thêm về i nh ng kh s của chúng tôi là cái mái nhà l p tôn đã làm tăng cái nóng của mùa hè lên khoảng 5 để hoc h n th .

Qua mắt cuộc b

Tác Giả: L Giang

Thứ Tư:, 12 Tháng 11 Năm 2008 12:52

Giữa tháng 6 năm 1968, viên Trưởng Trại giam tôi gặp họ, có bày ra bánh bích quy, thuốc lá và hỏi tôi có muốn vợ với gia đình không. Tôi muốn nói là có: Tôi bị mất, bệnh hoạn và sợ hãi. Nhưng cái Quy Tắc Hành X đã rõ ràng: "Nhân vật nhân M không thể chấp nhận tha có đi tù kia, ân xá hoặc ân". Tôi nói là để tôi suy nghĩ với vợ con đó. Tôi hiểu việc phóng thích tôi sẽ như hàng ngàn người khác nào thì cha tôi và các bạn đồng tù, và sau đó tôi được biết cái mà người Việt Nam hay nói là dành cho.

Ngày 4 tháng 7 cha tôi được thăng lên chức Trưởng Nh Thái Bình Đồng. Phía Việt Nam đến chào mừng cha tôi bằng một tin tức tuyên truyền gây chú ý là trẻ do cho con trai của ông và coi đó như một hành động "thiện chí".

Hai tháng trôi qua, không có gì xảy ra. Và nhân vật hành họ lại bắt đầu. Tôi bị lôi vào trong căn phòng trống và giam đó 4 ngày. Tôi được, bọn lính gác trẻ lại đánh đập tôi. Một tên gọi tôi cho nhân vật khác đánh đập túi b. Tôi bị gãy mấy xương sườn và hai cái răng. Suy nhược vì bị đánh đập và kiệt lực, chân phải của tôi lại trở nên vô dụng, do đó tôi không thể đồng ý.

Tối đêm thì ba thì tôi nằm trên máu, phân và nước tiểu của mình, vì mất máu và đau đớn, tôi không thể chuyển đồng ý. Ba tên lính gác để cho tôi đồng ý rồi chúng đánh tôi c c khi họ ngủ. Chúng để tôi nằm trên sàn nhà rên r vì c c đau đớn ở cánh tay lại bị gãy ra.

Tuy vậy vì đau đớn không thuyên giảm và tra tấn thì tàn bạo hơn. Tôi cố gắng sát. Sau vài lần không thành công, tôi tìm cách để đồng ý. Lấy úp cái xô đồng ý phân và nước tiểu, tôi đồng ý lên đó, níu vào tay đồng ý cánh tay còn lành, tôi luồn áo của tôi qua cái của chấp và bu c thành vòng tròn. Khi tôi đang luồn cái vòng vào c. Tên lính gác nhìn thấy cái áo của tôi luồn qua của s, kéo tôi xuống và đánh tôi. Sau đó tôi lại làm lần thứ hai, mất cố gắng cố gắng như hàng ngàn. Vào ngày thứ, tôi đành chịu thua. Tôi đã ký vào bản thú nhận: "Tôi là một tên tội phạm đồng ý, và tôi đã th c hi n nhân công việc của một phi công". Mấy tên lính gác bắt tôi cho thâu lại thú tội này vào trong băng ghi âm. Tôi chấp, và bị đánh đập cho tôi khi tôi đồng ý.

Đó là hai tu n kinh khủng nhất trong đời tôi. Tôi rùng mình, nhớ thấy sự nhục nhã của tôi là một con số, và sự không còn ai nhìn tôi nữa, người trẻ trong sự th n h i h c khinh b . Người Việt Nam đồng ý không bao giờ bọn tâm trí việc làm th n t n t i chúng tôi, nhân

Qua mắt cuộc chiến

Tác Giả: L Giang

Thứ Tư, 12 Tháng 11 Năm 2008 12:52

h luôn luôn th n tr ng không đ chúng tôi b ch t.

Chúng tôi tin ch c r ng m t s tù binh đã b tra t n t i ch t và h u h t là b đ i x dã man. Có m t ng i, Dick Stratton, có nh ng v t s o l n b nhi m đ c trên hai cánh tay vì b tra t n b ng gây th ng. Hai móng ngón tay cái b xé rách to c ra, và anh y b châm b ng b ng thu c lá.

Tuy nhiên, ng i Vi t Nam đánh giá chúng tôi nh nh ng con bài đ m c c trong v n đ th ng l ng hoà bình, và th ng thì h không có ý đ nh gi t chúng tôi khi h tra t n đ bu c chúng tôi ph i h p tác v i h .

T i cu i năm 1969, nh ng s đánh đ p th ng l đ c ng ng l i, th nh tho ng chúng tôi nh n đ c nh ng kh u ph n ăn thêm. Hoàn c nh c a chúng tôi không còn th m kh c nh nh ng năm tr c đó n a.

Tôi đ c tr t do và tr v M khi chi n tranh k t thúc, tính t i tháng 3 năm 1973, tôi đã b c m tù trong 5 năm r i.

Chúng tôi đ c d y ph i có ni m tin n i Th ng Đ , n i t qu c, và tin nhau. H u h t chúng tôi đã s ng nh v y. Nh ng đ i u cu i cùng c a nh ng ni m tin này - ni m tin vào nhau – là vũ khí phòng v t i h u c a chúng ta, là nh ng thành lũy mà k thù c a chúng ta không th v t qua đ c. Đó là ni m tin tôi đã p t trong H c Vi n H i Quân.

Đó là ni m tin c a cha tôi, ông tôi. Trong nhà tù, tôi là m t ng i d dáy, què qu t, suy nh c, t t c nh ng gì tôi còn gi l i trong ph m h nh c a tôi là ni m tin c a cha-ông (FATHERS) tôi. Nh v y là đ .”

(Ph ng theo và trích d n t ni m tin c a T Tiên dòng h tôi, tác gi : JOHN McCAIN)